

Der er for det første nogle generelle strafskærpelser for voldtægt, uanset at der inden for de seneste år allerede er foretaget flere strafskærpelser. Derfor synes jeg, det er lidt upassende eller lidt ejendommeligt, at Dansk Folkeparti foreslår yderligere strafskærpelser, uden at man har skaffet sig et overblik over, hvad de seneste strafskærpelser har betydet for dommene. Jeg synes, det ville have klædt partiet at sørge for at få en beskrivelse af, hvad effekterne har været af de senest foretagne strafskærpelser.

Et par andre elementer, jeg vil nævne, er begrebet mindstestraf for voldtægt og uagtsom voldtægt. Begrebet mindstestraf er tidligere blevet afvist af både den gamle SR-regering og de nuværende regeringspartier med den begrundelse, at der så ville komme flere frifindelser eller flere tiltalefrafald, og det er en argumentation, som jeg har meget svært ved at imødegå. Jeg synes, det må være det rigtige, at man giver domstolene mulighed for at vurdere alle sagens forhold, altså ting, der kan tale for skærpelse eller lempelse.

Vi har i forbindelse med straffeloven lavet en lang række beskrivelser af, hvad der kan tale for lempelse og til skærpelse i forbindelse med en strafudmåling. Domstolene skal tage forskellige hensyn i forbindelse med strafudmålingen, og det mener vi faktisk må være rimeligt. Det er jo sådan med voldtægt, at der er et bredt spektrum af grovhed i den type forbrydelse. I Danmark har vi f.eks. mulighed for at straffe parvoldtægt, men det er der ganske mange lande der overhovedet ikke ville drømme om at straffe. Vi har også mulighed for at straffe voldtægt mod prostituerede, og det er der også lande som overhovedet ikke ville drømme om at straffe. Vi har altså et ret stort spektrum af den grovhed, hvormed en voldtægt bliver udført.

Selvfølgelig er vi alle sammen klar over, at den højeste straf skal gives for de voldtægter, hvor der er tale om decideret overfald. Men med hensyn til andre former for den forbrydelse kan man i høj grad diskutere, hvor høj straffen skal være, så vi afviser altså begrebet mindstestraf, fordi vi mener, det ikke er sagligt at operere med et sådant begreb.

I forbindelse med begrebet uagtsom voldtægt har vi faktisk lyttet på de debatmøder, der har været afholdt. Jeg kan nævne et paneldebatmøde, som Det Radikale Venstre var interesseret tilhører til, hvor man diskuterede, om det kunne været rimeligt at indføre et sådant begreb. Vi har tidligere været totalt afvisende over for det ud-

fra den betragtning, at det ville være umuligt at løfte bevisbyrden, og det ville være umuligt at anse voldtægtsforbrydere for at være så dumme, at de ikke kan læse de signaler, der bliver givet af et muligt offers kropssprog og verbale sprog i forbindelse med en tilnærmelse. Men jeg må indrømme, at jeg er kommet i tvivl efter at have hørt nogle af de advokater, der deltog i høringsen, beskrive, hvad et begreb som uagtsom voldtægt ville betyde for deres mulighed for at skaffe offeret en eller anden form for retfærdighed. Der kunne i det mindste blive mulighed for at fælde dom over for en person, som offeret selv mente hun ganske bestemt havde afvist.

Derfor vil jeg blot sige, at på nuværende tidspunkt er vi ikke i stand til at kunne sige ja til begrebet uagtsom voldtægt, fordi vi ikke mener, der foreligger et tilstrækkelig godt beslutningsgrundlag for det. Men vi er meget interesserede i at følge debatten på dette område og vil ikke udelukke, at vi på et senere tidspunkt kan medvirke til at gennemføre regler på dette område. Men på nuværende tidspunkt mener vi ikke, at emnet er debatteret tilstrækkelig godt igennem. Vi kan ikke overskue konsekvenserne af det, og derfor må det blive et nej til det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes egentlig, det er ærgerligt, at Det Radikale Venstre ikke ser seriøst på de positive elementer, der er i det forslag, vi har fremsat.

Kl. 14.25

Jeg kan f.eks. henvise til spørgsmålet om overfaldsvoldtægt set i forhold til det, fru Elisabeth Arnold kalder parvoldtægt eller kontaktvoldtægt. Det er rigtigt, at par- og kontaktvoldtægt trækker antallet af måneder, der gives i straf, nedad, men det er stadig sådan, at i gennemsnit giver overfaldsvoldtægter kun 21 måneder ifølge de tal, vi har. Man kan altså roligt diskutere, hvorvidt omkring 2 års straf for overfaldsvoldtægt er godt nok, eller om det er for lidt, og vores opfattelse er altså, at det er for lidt, og at man i de tilfælde er nødt til at overveje andre metoder, fordi man, også når det gælder overfaldsvoldtægt, tilsyneladende ligger i den lave ende af strafferammerne.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg mener, at gennemsnitsbetragtninger er fuldstændig irrelevante i denne sammenhæng.